

Warszawa, dn. 25 czerwca 2018 r.

DSR/605/06/2018

Wersja jawna

Szanowny Pan
Marcin Cichy
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9
01-211 Warszawa

STANOWISKO KONSULTACYJNE NETIA S.A.
dotyczące projektu decyzji Prezesa UKE w sprawie DHRT.WORK.6082.8.2017
(zmiana SOR w zakresie opłaty hurtowej WLR)

W nawiązaniu do ogłoszonych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanego dalej „Prezesem UKE”) w dniu 25 maja 2018 roku konsultacji społecznych w sprawie projektu decyzji zmieniającej „Ofertę ramową określającą ramowe warunki dostępu telekomunikacyjnego w zakresie rozpoczynania i zakańczania połączeń, hurtowego dostępu do sieci TP, dostępu do łączy abonenckich w sposób zapewniający dostęp pełny lub współdzielony oraz dostępu do łączy abonenckich poprzez węzły sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych” (zwanej dalej „Ofertą SOR”) w zakresie zmiany wysokości opłaty abonamentowej za Usługę WLR POTS (zwanego dalej „Projektem Decyzji”), przedstawiam niniejszym stanowisko Netia S.A. (zwanej dalej „Netią” lub „Spółką”).

Wybór metody oceny prawidłowości uzasadnienia kosztowego Orange

Projektem Decyzji Prezes UKE zamierza wprowadzić do Oferty SOR opłatę abonamentową za Usługę WLR POTS w wysokości 18,82 zł/m-c, przy czym opłata ta (wg Prezesa UKE) została: „(...) wyznaczona na podstawie obecnie dostępnych i najbardziej aktualnych kosztów poniesionych przez OPL w ostatnim zakończonym roku obrotowym tj. w roku 2016 (...)”.¹ Prezes UKE wskazał, że przedmiotowa stawka została „zaproponowana” przez Orange Polska S.A. (zwaną dalej „Orange”) w uzasadnieniu kosztowym z dnia 20 marca 2018 r.², w związku z czym, Prezes UKE dokonał wyboru metody orientacji kosztowej do weryfikacji prawidłowości wysokości opłat stosowanych przez Orange, którą uznał za „najbardziej adekwatną do zaistniałych warunków rynkowych (...)”³

¹ Projekt Decyzji, s. 20;
² Projekt Decyzji, s. 17;
³ Projekt Decyzji, s. 18;

W świetle powyższych stwierdzeń Prezesa UKE, Netia wskazuje, że wydanie decyzji kończącej przedmiotowe postępowanie administracyjne w brzmieniu zgodnym z Projektem Usługę WLR POTS została wyznaczona na najbardziej aktualnych danych, które stanowią koszty ponoszone przez Orange w roku 2016. Na dzień rozpoczęcia postępowania konsultacyjnego dostępne były bowiem zaudytowane dane finansowe Orange za rok 2017 (data publikacji w dniu 20 lutego 2018 roku), a fakt ten powinien zostać przez Prezesa UKE uwzględniony w ostatecznej wersji decyzji. Uzasadnienie Projektu Decyzji w sposób oczywisty narusza zasadę prawdy obiektywnej określonej w art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1257 ze zm., zwanej dalej „kpa”). W ocenie Netii niepodjęcie przez Prezesa UKE działań z urzędu, w celu oparcia opłaty hurtowej za Usługę WLR POTS na najbardziej aktualnych danych, może prowadzić do naruszenia interesu społecznego oraz szerszego interesu obywateli, przejawiającego się występowaniem efektywnej konkurencji na rynku usług głosowych, do czego niewątpliwie przyczyni się m. in. niższa od proponowanej opłata abonamentowa WLR. Niezależnie od powyższego, Prezes UKE wskazał, że dokonując wyboru metody oceny prawidłowości wysokości opłaty, kierował się celami ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku – Prawo w szczególności: „(...) obowiązkiem stworzenia warunków dla wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji (art. 1 ust. 2 pkt 1 Pt)”.⁵

Zgodnie z art. 2 ustawy o zmianie Pt, Prezes UKE miał możliwość samodzielnie dokonać wyboru metody kosztowej stosowanej do wyznaczenia wysokości opłaty za Usługę WLR POTS spośród następujących:

- metoda pulapu cenowego (*price cap*),
- metoda „cena detaliczna minus” (*retail minus*),
- metoda orientacji kosztowej,
- uwzględnienie wysokości opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych (tzw. *benchmark*).

Z powyższych metod, Prezes UKE wybrał metodę orientacji kosztowej, a który to wybór w ocenie Netii wykonany przez Prezesa UKE nie znajduje uzasadnienia merytorycznego. Uzasadnienie Projektu Decyzji samo w sobie podważa obiektywizm i słuszność dokonanego przez Prezesa UKE wyboru tej metody. Takie działanie jest w opinii Netii niezrozumiałe.

Prezes UKE wskazał, że metoda orientacji kosztowej jest najbardziej adekwatną do zaisntałych warunków rynkowych zidentyfikowanych w decyzji z dnia 26 czerwca 2017 roku, sygn.: DHR.T.WORK.6082.24.2016.100 (zwaną dalej „Decyzją Zobowiązującą”). Zdaniem Prezesa UKE sama nazwa wskazuje, że metoda orientacji kosztowej jest metodą uwzględniającą koszty świadczenia usługi hurtowej. Z kolei metoda „ceny detalicznej minus” została odrzucona jako niewłaściwa. Takie podejście jest niezrozumiałe w kontekście danych wskazanych w Projekcie Decyzji na Rysunku 1 (s. 19), przedstawiających metody kontroli opłat dla Usługi WLR w krajach Unii Europejskiej. Z przedstawionego przez Prezesa UKE wykresu wynika, że najczęściej stosowaną metodą w krajach UE jest metoda „cena detaliczna minus” oraz „metoda orientacji kosztowej”, przy czym ta druga, jest zdecydowanie rzadziej stosowana. Przedmiotowy Rysunek wskazuje, że metodę „ceny detalicznej minus” w roku 2016 stosowało 12 (dwanaście) państw członkowskich, podczas gdy metodę „orientacji kosztowej” jedynie 7 (siedem). Również w pozostałych latach metoda „ceny detalicznej minus” była metodą najczęściej stosowaną do wyznaczenia wysokości opłaty WLR. Tym samym zastanawiające jest dlaczego Prezes UKE odrzucił metodę „ceny detalicznej minus” na rzecz

metody „orientacji kosztowej”, podczas gdy metoda „ceny detalicznej minus” jest powszechniej stosowana a tym samym mogłaby zostać uznana za metodę preferowaną do kalkulacji opłaty WLR. Niestety, treść Projektu Decyzji nie dostarcza w tym zakresie przekonującego wyjaśnienia.

Dodatkowo należy wskazać, że argument Prezesa UKE wskazany na str. 18 Projektu Decyzji uzasadniający odrzucenie metody „ceny detalicznej minus” do kalkulacji opłaty za Usługę WLR POTS jest niezrozumiały i wymaga doprecyzowania. Prezes UKE stwierdził, że „*wiarygodna i reprezentatywna ocena opłat stosowanych za usługi wchodzące w zakres jednego rynku (w omawianym przypadku Rynku 8), powinna w jak najszerszym zakresie opierać się nie tylko na jednolitej metodzie oceny pochodzącej z katalogu metod wskazanych w odpowiednich przepisach prawa (tu: w art. 2 ustawy o zmianie Pt), ale także tożsamym okresem pochodzenia danych, względem danego rodzaju usług hurtowych (tu: Usługi WLR).*” Dalej Prezes UKE wskazał, że w niniejszym przypadku sytuacja taka nie miałaby miejsca, nie wskazując przy tym na jakiej podstawie taki wniosek został sformułowany. Prezes UKE nie wyjaśnił czy powodem odrzucenia metody „ceny detalicznej minus” były niejednolite pod względem okresu sprawozdawczego dane czy też inna niewskazana wprost z uzasadnieniu Projektu Decyzji przesłanka.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Netii, brak jest przesłanek przemawiających za wyborem metody orientacji kosztowej i odrzuceniem metody „ceny detalicznej minus”, a wybór Prezesa UKE nie został w żaden sposób poparty materiałem dowodowym, czy adekwatnymi analizami.

Model kosztowy Orange

Mając na uwadze, nieadekwatny w ocenie Netii wybór metody weryfikacji prawidłowości opłaty za Usługę WLR POTS, dziwi brak dokonania przez Prezesa UKE analizy rzekomej różnicy kosztowej pomiędzy wysokością opłaty przedstawionej w stanowisku z lipca 2017 roku a uzasadnieniem przedłożonym w marcu 2018 roku.

Jak wskazano w Projekcie Decyzji,⁶ Orange w wykonaniu Decyzji Zobowiązującej, przedłożyła Prezesowi UKE projekt Oferty SOR z propozycją nowej stawki za Usługę WLR POTS w wysokości 26,79 zł/m-c.

Następnie, pismem z dnia 2 marca 2018 roku Orange zmodyfikowała wniosek w zakresie stawki za przedmiotową usługę, która po modyfikacji miałaby wynosić 18,82 zł/m-c. Na skutek wezwania Prezesa UKE dnia 14 marca 2018 roku, pismem z dnia 29 marca 2018 roku przedstawiła uzasadnienie kosztowe dla nowej propozycji opłaty za Usługę WLR POTS. Różnica stawek wynosi zatem 7,97 zł/m-c.

W tym miejscu podkreślamy, że zadziwiający jest fakt braku dokonania jakiejkolwiek analizy przez Prezesa UKE w zakresie przyczyn tak znaczącej zmiany rzekomych kosztów Orange. Wątpliwość ta jest tym bardziej uzasadniona, że podstawą kalkulacji Orange jest ten sam rok bazowy – zakończony rok obrotowy 2016. W żadnym fragmencie uzasadnienia Projektu Decyzji, Prezes UKE nie przeprowadził dowodu wskazującego na zmiany metodologii kalkulacji lub znaczące zmiany kosztów poszczególnych kategorii kosztowych, które uzasadniałyby zmianę stawki z 26,76 zł/m-c na 18,82 zł/m-c. W naszej ocenie bezsprzecznie podważa to wiarygodność prowadzonych przez Orange kalkulacji kosztów usług regulowanych, skoro możliwa jest tak duża różnica wyników prowadzonych obliczeń, przy jednoczesnym braku istotnych zmian metodologii lub dowodów na obiektywne znaczne zmiany kosztów kategorii kosztowych, np. znaczny spadek cen miedzi na rynkach światowych, który miałby wpływ na obniżenie kosztów kabli w sieci dostępowej.

Co więcej, na żadnym etapie postępowania administracyjnego, Prezes UKE nie pokusił się o analizę związku pomiędzy oferowaną przez Orange ofertą detaliczną Plan Na Każdą Kieszeń w wysokości 26,31 zł/m-c a zaproponowaną stawką WLR 26,79 zł/m-c, która rzekomo

⁶ Projekt Decyzji, s. 4;

została skalkulowana prawidłowo. W opinii Netia takie zestawienie obu stawek świadczy o oczywisty sposób stosowaniu przez Orange niedozwolonych mechanizmów rynkowych. W takim przypadku, zasadne byłoby zasięgnięcie opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, czy praktyka taka nie nosi znamion stosowania niedozwolonych praktyk rynkowych i nie oznacza wykorzystywania przewagi konkurencyjnej operatora o znaczącej potencji rynkowej (opłata hurtowa wyższa niż cena detaliczna).

Powyzsze zastrzezenia sa o tyle istotne, ze Prezes UKE powinien uwiatrygodnic swoje wywody w Projekcie Decyzji w szerszym zakresie niz opisanie podstawowych zasad prowadzenia rachunku kosztow dzialan (ang. ABC – Activity Based Costing) i zakonczenie ich konkluzja, ze kalkulacja Orange jest prawdziwa. W ocenie Netii, powyzsze rozważania mogą przemawiac za tym, ze stawka za Usługę WLR mogłaby byc znacznie nizsza niz proponowana przez Orange. Istotny jest takze fakt, ze w zmodyfikowanym wniosku z dnia 2 marca 2018 roku, Orange nigdzie nie wspomniata, ze nowa propozycja zostata wyznaczona w oparciu o kalkulacje kosztow ponoszonych zgodnie z art. 40 Pt.

W Projekcie Decyzji przywtane zostalo stanowisko Orange, zaprezentowane przy wniosku z dnia 28 lipca 2017 roku, jakoby: "(...) koszty uslugi opieraja sie na modelu kalkulacji kosztow audytowanym w 2016 r. OPL nie uwtzymata od Prezesa UKE zadnych informacji o jakichkolwiek nieprawidlowosciach co do sposobu kalkulacji, jakosci zastosowanych danych czy samych wynikow. W opisie kalkulacji OPL wskazuje, ze koszty sa kalkulowane w modelu jaki OPL stosuje do kalkulacji uslug ze wszystkich rynkow i ktory to model zostaje co roku poddany badaniu."

Majac wiadomosc, ze powyzszy fragment odnosi sie do modelu, ktorego wynikiem jest stawka za Usługę WLR POTS w wysokości 26,79 zł/m-c, nalezy podkrešlic, ze przytoczony fragment nie jest prawdziwy w kontekšcie przedmiotu niniejszego postępowania. Netia wskazuje, ze model, ktory podlega corocznemu badaniu, to model kalkulacji kosztow na podstawie art. 39 ustawy Pt (koszty uzasadnione), a nie art. 40 Pt (koszty ponoszone). Ponadto, model z art. 39 ustawy Pt dotyczy wyiacznie rynku dostępu do łaczy abonenckich poprzez wężly sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedazy uslug szerokopasmowej transmisijskiej danych (ang. BSA – BitStream Access), zgodnie z obowiazkami wynikajacymi z decyzji regulacyjnych w zakresie znaczącej pozycji rynkowej Orange na poszczegolnych rynkach. Tym samym, kalkulacja Uslugi WLR POTS przeprowadzona przez Orange nie podlega badaniu przez biegłego rewidenta. Dowodem na to moze byc ošatni przeprowadzony audyt regulacyjny w roku 2017, dostępnny na stronie UKE: <https://archiwum.uke.gov.pl/zakonczenie-audytu-regulacyjnego-22771>. Metodologiczne różnice w kalkulacji mozna takze udowodnic metoda porównawczą uzasadnienia kosztowego dla Uslugi WLR POTS oraz opisu kalkulacji kosztow świadczenia dostępu telekomunikacyjnego w zakresie uslugi dostępu szerokopasmowego (Rynek 5)

Wracając do twierdzeń Orange, jeśli obliczenia kosztow Uslugi WLR POTS zostaly przeprowadzone: "na modelu kalkulacji audytowanym w 2016 r.", to oznacza, ze dane źródłowe pochodzą z zamknietego roku obrotowego 2015, a nie z roku 2016, jak wskazuje Projekt Decyzji. Pojawia sie zatem wątpliwosc co do okresu pochodzenia danych do kalkulacji prezentowanej przez Orange. Co więcej, jeśli stawka 26,79 zł/m-c wynika ze zaudytowanego modelu, to z jakiego modelu wynika stawka 18,82 zł/m-c?

Oczywisty jest, ze Netia nie kwestionuje kierunku wdrażanych przez Prezesa UKE regulacji polegających na obnizeniu opłaty za Usługę WLR, ale wydale sie, ze wyartykułowane powyzej i w dalszej części niniejszego stanowiska wątpliwosci oraz duza "elastycznosc" kalkulacji dokonywanych przez Orange, bardziej uwiatrygadnia propozycje krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (zwanej dalej "KIGET"), przytoczona w pišmie z dnia

27 października 2017 roku polegającą na ustaleniu opłaty za Usługę WLR POTS na poziomie 10,50 zł/m-c.

W dalszej części stanowiska Netia wykaże, że taka wysokość opłaty hurtowej spełnia warunek umożliwiający operatorom korzystającym z usługi hurtowej WLR na stworzenie konkurencyjnej oferty detalicznej względem Planu Na Każdą Kieszeń.

Zjawisko *price squeeze* i *margin squeeze*

Projekt Decyzji w żadnym fragmencie nie odnosi się do kwestii weryfikacji przez Prezesa UKE występowania zjawiska *margin squeeze* oraz *price squeeze* dla proponowanej stawki za Usługę WLR POTS. Zgodnie ze „Stanowiskiem Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w sprawie szczegółowych metod przeprowadzania testu zawężenia marży i testu zawężenia ceny” z dnia 17 lutego 2016 r.: „Celem Testu MS jest weryfikacja czy opłaty za Usługi Regulowane kształtują się na poziomie pozwalającym OA na stworzenie na ich podstawie konkurencyjnej usługi detalicznej (...)”. Wydawać by się zatem mogło, że przeprowadzenie testu *margin squeeze* (dalej „test MS”) jest naturalnym materiałem dowodowym niezbędnym do przeprowadzenia w ramach przedmiotowego postępowania. Niestety Prezes UKE całkowicie pominął tę kwestię w Projekcie Decyzji, zaś niektóre z prezentowanych wniosków są rozbieżne ze stanem faktycznym.

Pismem z dnia 27 października 2017 roku, sygn.: DHRT.WORK.6001.21.2017.8, Prezes UKE przekazał tzw. Wartości Średnie (uśrednione dane kosztowe przekazane przez operatorów dla celów testów MS), które miały być wykorzystywane do przeprowadzania m. in. testów MS. Dane te obejmują m. in. Wartości Średnie dla Usługi WLR POTS i są obowiązujące na dzień przygotowania niniejszego stanowiska. Co istotne, wartości te zostały wyznaczone na podstawie danych za zamknięty rok obrotowy 2016, czyli są zgodne z okresem danych, dla którego Prezes Orange wyznaczył stawkę 18,82 zł/m-c za Usługę WLR POTS.

Jak ustalił Prezes UKE najtańszym obecnie świadczonym przez Orange planem taryfowym jest „Plan Na Każdą Kieszeń” dla 24-miesięcznej umowy terminowej, którego opłata detaliczna wynosi 26,31 zł/m-c.⁸ W oparciu o projektowaną opłatę hurtową równą 18,82 zł/m-c, Prezes UKE doszedł do wniosku, że marża dla operatorów korzystających z Usługi WLR wynosić będzie 28,47%, co zapewnia możliwość pokrycia ich własnych kosztów detalicznych.⁹ W przeliczeniu na wartości nominalne mówimy o rzekomej marży na poziomie 7,49 zł/m-c.

W ocenie Netii wniosek ten jest podwójnie nieprawdziwy w kontekście Wartości Średnich wyznaczonych przez Prezesa UKE.

Tajemnica przedsiębiorstwa

Na tej podstawie stwierdzamy, że wniosek Prezesa UKE dotyczący możliwości pokrycia przez operatorów własnych kosztów detalicznych jest sprzeczny z faktami znanymi Prezesowi UKE z urzędu i nie jest on poparty żadnymi dodatkowymi analizami.

Tajemnica przedsiębiorstwa

Dodatkowym błędem wnioskowania Prezesa UKE jest fakt, że operatorzy korzystający z Usługi WLR POTS na sieci Orange, w zakresie opłaty hurtowej, nie ponoszą wyłącznie opłaty za dzierżawę łącza dostępowego, czego także dowodzi sam Prezes UKE w przytoczonym piśmie.

Tajemnica przedsiębiorstwa

W ocenie Netii, powyższe dane, określone wyłącznie przez samego Prezesa UKE, jednoznacznie podważają wszelkie wnioski o szeroko pojętej „konkurencyjności” proponowanej stawki za Usługę WLR POTS. Pragniemy także zauważyć, że w Projekcie

⁸ Projekt Decyzji, s. 22;

⁹ *Ibidem*;

Decyzji nie występują jakiegokolwiek przesłanki pozwalające potwierdzić, że Prezes UKE dokonał wszechstronnej analizy i oceny materiału dowodowego, co wprost narusza postanowienia kpa.

Jak wskazaliśmy wcześniej, w ocenie Netii w przedmiotowym postępowaniu niezbędne jest przeprowadzenie testu MS dla nowej opłaty za Usługę WLR POTS. Ponizej przedstawiamy zatem wyniki takiego testu, przeprowadzonego w oparciu o cenę detaliczną Planu Na Każdą Kieszeń, nowej stawki za Usługę WLR POTS oraz Wartości Średnich Wyznaczonych przez Prezesa UKE.

Pozytywny test MS spełnia równanie:

$$Pd - (Ch + Cp + Cd + RM) \geq 0$$

Przekształcając odpowiednie powyższy wzór, cena detaliczna powinna być większa bądź równa sumie kosztów ponoszonych przez operatorów korzystających z Usługi WLR POTS z uwzględnieniem rozsądnej marży. Podstawiając poszczególne dane kosztowe otrzymujemy następujące zestawienie:

Tajemnica przedsiębiorstwa

Powyższe jednoznacznie wskazuje na brak możliwości stworzenia przez operatorów korzystających z Usługi WLR POTS oferty konkurencyjnej względem Planu Na Każdą Kieszeń Orange, przy czym wynik testu MS w żadnym wypadku nie jest kwotą pomijalną. Tym bardziej zaskakujące są wnioski Prezesa UKE przytoczone wcześniej w niniejszym stanowisku. W świetle powyższego nie jest jasne, w jaki sposób Prezes UKE akceptując propozycję opłaty Orange realizuje cel ustawowy "stworzenia warunków dla wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji", który tak często został przywołany w Projekcie Decyzji!

Pojawia się zatem pytanie, w jaki sposób "Prezes UKE rozważył także, jak będzie przedstawiała się sytuacja OA, korzystających z usług WLR POTS. Czy w oparciu o wysokość kosztów hurtowych Usługi WLR POTS tj. kosztu z Uzasadnienia kosztowego WLR POTS, OA będą w stanie konkurować z najniższą telefoniczną ofertą detaliczną OPL w najbardziej popularnym kontrakcie terminowym (tj. 24 m-ce)."¹⁰

Do chwili obecnej, Prezes UKE nigdy nie przeprowadził testów MS dla usług głosowych, celem weryfikacji możliwości konkurowania z Orange na bazie usług hurtowych (tu: WLR). W świetle powyższego, wydaje się zasadne wykorzystanie go w przedmiotowym postępowaniu. Tym samym, Netia wnosi o włączenie do materiału dowodowego stanowiska Prezesa UKE z dnia 17 lutego 2016 r. oraz pisma 27 października 2017 roku, sygn.: DHR.T.WORK.6001.21.2017.8., a także o przeprowadzenie przez Prezesa UKE analizy, która udowodni brak występowania niedozwolonych zjawisk stosowanych przez Orange w postaci zawężania ceny (*price squeeze*) i zawężania marży (*margin squeeze*). Na błędy w zastosowaniu przez Prezesa UKE podejściu do określenia wysokości stawki za Usługę WLR może wskazywać również fakt, że od 2006 roku Prezes UKE dokonywał wielokrotnie zmian opłaty za Usługę BSA, podczas gdy Usługa WLR świadczona w oparciu o te same elementy sieci pozostała niezmienną.

Podsumowanie

Podsumowując argumenty wskazane powyżej, Netia podkreśla, że kierunek regulacyjny Prezesa UKE przyjęty w Projekcie Decyzji jest zgodny z oczekiwaniami rynku, jednak zbyt powściągliwy, aby po wdrożeniu projektowanej wartości opłaty za Usługę WLR POTS w sieci Orange można było mówić o zapewnieniu warunków konkurencyjności. Jak wskazano w niniejszym stanowisku, istnieje szereg przesłanek ku temu, aby stawka hurtowa była znacząco niższa od obecnie obowiązującej, a także od opłaty określonej

¹⁰ Projekt Decyzji, s. 21;

w Projekcie Decyzji. Należy bowiem pamiętać, że z Usługi WLR POTS operatorzy korzystają wyłącznie w lokalizacjach, w których nie posiadają własnej sieci dostępowej. Fakt ten oraz deklarowana przez Prezesa UKE chęć do przeciwdziałania rezygnacjom abonentów z tradycyjnych usług głosowych – wyartykułowana w Decyzji zobowiązującej, jednoznacznie wymusza zdecydowane, poparte szczegółowymi analizami w szerszym spektrum, zmiany w zakresie stawek hurtowych. WLR jest najprostszą (technicznie) z usług regulowanych, wobec czego stawka hurtowa nie powinna stanowić bariery wejścia na rynek, czy też tworzenia ofert konkurencyjnych względem Orange.

Nie należy przesądzać – za Orange (Projekt Decyzji, s. 4), że obniżenie stawki nie przyniesie korzyści dla abonentów ani nie spowoduje rozwoju rynku usług głosowych. Abonenci powinni mieć możliwość swobodnego podejmowania decyzji o dostawcy m. in. usług głosowych, czemu sprzyjać może jedynie konkurencyjność tego rynku. Bez adekwatnej stawki hurtowej, cel ten nie zostanie spełniony.

Wskazujemy także (za KIGEiT – Projekt Decyzji, s. 7), że w przypadku usług głosowych w sieci stacjonarnej, Orange może spowodować spadek liczby abonentów, świadczeniem usług w technologii VoIP.

Przedmiotową kwestię można prosto zobrazować na podstawie np. raportu bieżącego za pierwszy kwartał 2018 roku, publikowanego przez Orange.¹¹ Na podstawie danych w nim zawartych można zaprezentować poniższe zestawienie liczby usług głosowych:

		1Q17	2Q17	3Q17	4Q17	1Q18
Orange	PSTN	3181	3081	2972	2857	2738
Orange	PSTN	-	-3,14%	-3,53%	-3,87%	-4,17%
Orange	PSTN + VoIP	3859	3809	3743	3684	3613
Orange	PSTN + VoIP	-	-1,30%	-1,73%	-1,58%	-1,93%
OA	WLR	614	587	564	531	507
OA	WLR	-	-4,40%	-3,92	-5,85%	-4,52%

Powyższa tabela jednoznacznie uwiarygadnia stanowisko KIGEiT. Spowolnienie spadku abonentów usług POTS możliwe jest m. in. dzięki usługom VoIP świadczonym w oparciu o modernizowaną sieć (migracja z sieci miedzianej do sieci FTTx). Operatorzy konkurujący nie są w stanie zaoferować analogicznej usługi w oparciu wyłącznie o Usługę WLR POTS. Do tego niezbędne byłoby zapewnienie dostępu do strumienia bitów (ang. *BSA – BitStream Access*) albo całkowite uwolnienie pętli miedzianej (ang. *Local Loop Unbundling*), co rodzi po stronie operatorów znacznie większe nakłady kapitałowe oraz operacyjne. Może również prowadzić do nieuzasadnionego powielania infrastruktury, czemu przeciwny jest sam Prezes UKE, o czym można przeczytać w wielu stanowiskach i decyzjach administracyjnych.

Przy dzisiejszym nasyceniu rynku usługami głosowymi oraz szerokopasmowymi, takie inwestycje są nieuzasadnione. Jedynie efektywna regulacja może skutkować powodzeniem w zakresie zwiększenia konkurencyjności rynku usług głosowych. W przypadku Usługi WLR kluczowe jest ustalenie właściwej wysokości opłaty hurtowej.

Odnosząc się do kwestii promocji dla łączy WLR POTS prowadzonej przez Orange, oczywistym jest, że nie może ona być świadczona poniżej rzeczywistych kosztów. Stąd też,

¹¹ <http://www.orange-ir.pl/pl/results-center/results>;

niezwykle istotne jest przeprowadzenie szczegółowej weryfikacji prawidłowości ustalonej opłaty na podstawie art. 40 ustawy Pt.

Jeżeli jednak Orange upiera się, że stawka 10,50 zł/m-c jest świadczona poniżej kosztów, to oznacza albo stosowanie niedozwolonych praktyk rynkowych (np. subsydiowanie skrośne), albo nadużywanie znaczącej pozycji rynkowej. Jedną i drugą kwestia powinna zostać zweryfikowana przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Na podstawie art. 9 ust. 1 oraz art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U., Nr 171, poz. 1800 ze zm.), Netia zastrzega informacje zawarte niniejszym piśmie, jako dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.).

Z poważaniem,

Daniel Rosłoń

Kierownik ds. Współpracy z Regulatorem

Daniel Rosłoń

Do wiadomości:

Pan Marek Niechcial
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Plac Powstańców Warszawy 1
00-950 Warszawa